

Sygn. akt I C 223/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Karolina Malinowska - Krutul

Protokolant – Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2018r. w Zambrowie

sprawy z powództwa K. Ł.

przeciwko (...) w S.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powoda K. Ł. na rzecz pozwanego (...) SA w S. kwotę 270,00 (dwieście siedemdziesiąt i 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 223/18

UZASADNIENIE

Powód K. Ł. w pozwie wniósł o zapłatę na jego rzecz od pozwanego (...) w S. kwoty 1062,42 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty z tytułu częściowego odszkodowania za szkodę spowodowaną wypadkiem komunikacyjnym oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu (k2-3).

W uzasadnieniu żądania wskazał, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności powód nabył całość praw do niniejszego odszkodowania.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 5 kwietnia 2018 r. tut. Sąd Rejonowy w Zambrowie zasądził w całości dochodzoną pozewem kwotę wraz z kosztami procesu (k. 28).

Pozwany (...) w S. złożył od w/w nakazu zapłaty sprzeciw. Wnosił w nim o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa, zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał na naruszenie przez Sąd art. 123 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.). W związku z powyższym podniesiono zarzut braku legitymacji biernej do działania w procesie .

Sąd ustalił, co następuje :

Bezspornie w dniu 14 .07.2017 r. w miejscowości K. na drodze krajowej (...) doszło do zdarzenia drogowego , w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd J. Z. marki M. o nr. rej. (...).

Nie budzi wątpliwości, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności J. Z. przeniósł na powoda swoją wierzytelność przysługującą mu z tytułu odszkodowania za szkodę komunikacyjną z dnia 14.07.2017 r. przysługującą z OC sprawcy (umowa cesji wierzytelności k. 7- iodwr.).

Poza sporem pozostawało, iż pozwane towarzystwo prowadziła postępowanie likwidacyjne pod nr (...)w związku ze szkodą z 14 lipca 2017 r. (akta szkody k.38).

Powód przedstawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 10237,81 zł brutto za naprawę pojazdu (k.8). Pozwane towarzystwo zweryfikowało w/w fakturę , wypłacając jedynie 9101,96 złotych (przyznane przez pozwanego) .

Sąd zważył, co następuje :

Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach szkody (k. 38 choćby ze zgłoszenia szkody, czy tzw. Z. (...)) sprawca wypadku komunikacyjnego był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w B. Spór sprowadzał się zatem do ustalenia, czy (...) w S. ma w ogóle legitymację bierną w sprawie. Tutejszy Sąd uznał, że takowej nie ma. Nie ma bowiem podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanego zarówno na mocy ustawy, jak i umowy.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela powstaje na mocy zawartej umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC. Tymczasem sprawca wypadku nie był ubezpieczony w pozwanym towarzystwie. Zawarł ubezpieczenie u ubezpieczyciela w Bułgarii (Z. (...))w aktach szkody). Posiadał polisę OC w ramach S. w (...), a jedynie którego korespondentem na terenie Polski jest pozwany.

Istota S. polega na zapewnieniu, aby poszkodowani w wypadkach komunikacyjnych mogli otrzymać odszkodowanie należne im z tytułu szkód spowodowanych przez pojazdy zarejestrowane za granicą . Kraje członkowskie S. osiągają ten cel poprzez stworzenie w oparciu o uregulowania Rekomendacji Genewskiej ONZ systemu dwustronnych umów na mocy których Międzynarodowy Certyfikat Ubezpieceniowy (Z.) uznawany jest przez rządy państw, których Biura Narodowe należą do systemu – bez dodatkowych formalności. W Polsce działa Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Biura Narodowe podpisują umowy z innymi biurami narodowymi należącymi do S.. W ramach S. funkcjonuje Porozumienie Wielostronne , zgodnie z nim kierowcy pojazdów zarejestrowanych w państwach mogą poruszać się po terytoriach tych państw bez konieczności posiadania przy sobie Z. (w)..

Nie można także przyjąć, że pozwany zobowiązany był do wypłaty świadczeń na podstawie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieceniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003. Z art. 123 ust. 1 tej ustawy wynika, że kiedy szkoda komunikacyjna spowodowana jest na terytorium RP przez pojazdy zarejestrowane w państwach sygnatariuszach porozumienia między biurami narodowymi – regulaminu wewnętrznego, to podmiotem odpowiedzialnym za szkody jest Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (PBUK). O powyższym ponadto pozwany pouczył powoda wprost w korespondencji prowadzonej na etapie postępowania likwidacyjnego t.j. w piśmie z dnia 26 lipca 2017 r. i 17 listopada 2017 r. (akta szkody).

Wskazać też trzeba, iż PBUK może dokonywać likwidacji szkody osobiście lub powierzyć to działanie korespondentowi, jak w niniejszej sprawie. Takim korespondentem jest właśnie (...) S.A. Korespondent, prowadząc postępowanie likwidacyjne, nie jest pełnomocnikiem ubezpieczyciela, działa jedynie w jego interesie. Z tych samych względów odpowiedzialności pozwanego nie można wywodzić z likwidowania przez niego szkody i częściowej wypłaty roszczeń, gdyż czynił to tylko jako korespondent wykonujący te zadania powierzone mu przez biuro. Uprawnienie do bycia pozywanym w procesie sądowym ma natomiast PBUK.

Rolą sądu w procesie jest dokonanie oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a w wypadku stwierdzenia braku legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), na sądzie spoczywa obowiązek zamknięcia rozprawy i wydania wyroku oddalającego powództwo. Z uwagi więc na brak legitymacji biernej po stronie pozwanej Sąd oddalił powództwo jak w punkcie I.

W punkcie II orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego obciążając nimi zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 kpc stronę powodową jako przegrywającą spór. Wysokość kosztów ustalono

na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 poz. 138).